

af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person (en såkaldt forskudsregistrator) til at udøve forskudsregistreringsfunktionen. Samtlige kommuner har i dag benyttet sig af denne adgang til at udpege en forskudsregistrator. En beslutning, der er truffet af forskudsregistrator, kan forelægges den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Den kommunale ligningsmyndigheds afgørelse vedrørende forskudsgrundlaget kan efter de gældende regler ikke påklages til højere instans.

Ud fra et ønske om at styrke tilliden mellem skatteyderne og administrationen foreslås det nu, at ligningskommissionens afgørelser vedrørende forskudsgrundlaget skal kunne påklages til skatterådet.

De spørgsmål, der herefter skal kunne indbringes for skatterådet, er i forslaget afgrænset på samme måde som de afgørelser, der efter lovens § 32 D, stk. 1, kan påklages til ligningskommissionen. Efter forslaget vil skatterådet således kunne behandle både afgørelser om den ordinære og supplerende forskudsregistrering og afgørelser vedrørende senere ændringer af forskudsregistreringen.

Efter forslaget skal skatterådet som hovedregel træffe endelig administrativ afgørelse vedrørende forskudsregistreringen. Skatterådets afgørelse i disse sager vil således ikke kunne indbringes for landskatteretten.

Efter kildeskattelovens § 45, stk. 3, kan skatte-

myndighedernes afgørelse af, om der foreligger A- eller B-indkomst, indbringes for finansministeren. Efter en undtagelsesregel i lovforslaget medfører de foreslåede nye klagerregler ingen ændring heri.

Efter forslaget skal klage over ligningskommissionens afgørelse indgives til skatterådet senest 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om ligningskommissionens afgørelse.

Det er ikke hensigten, at klage til skatterådet over forskudsregistreringen skal have opsættende virkning. Medens klagesagen står på, skal der altså betales foreløbig skat i overensstemmelse med den påklagede beslutning. En udtrykkelig lovregel herom er ikke anset for påkrævet.

Såfremt skatterådet ændrer den påklagede beslutning, er det forudsat, at ændringen alene skal have virkning for den fremtidige skattebetaling, jfr. herved princippet i kildeskattelovens § 53, stk. 3.

Til § 2.

Efter *stk. 1* skal de foreslåede ændringer af befordringsfradraget og af lejeværdireglerne for enfamiliehus og ejerlejligheder have virkning fra og med indkomståret 1974.

Efter *stk. 2* skal de foreslåede regler om klage over afgørelser vedrørende den foreløbige skattebetaling første gang anvendes ved fastsættelsen af grundlaget for foreløbig skattesvarelse for indkomståret 1975.